

[Steffensen]

svarelse, landbrugsministeren gav, og de mange positive elementer, der ligger i begge forslag, sammen med regeringens og landbrugsministerens redegørelse om samme emne giver udmærkede perspektiver for, hvad der bør komme ud af disse ting, og jeg så helst, at det blev i denne folketingssamling.

Ove Jensen (FP):

Efter at have hørt landbrugsministeren og de forskellige ordførere er det tydeligt, at vi befinder os i et valgår i år, for man tror åbenbart – og det er nok rigtig – at der er stemmer i at gå ind for økologisk landbrug. Det er der sikkert også.

Økologisk landbrug kan vel kun drives med et nogenlunde udbytte sammen med et kreaturhold; det er alle vel enige om. Jeg kan se, at hr. Henning Nielsen nikker. Derfor er det i øvrigt ret karakteristisk, at de partier, som nu går ind for, at vi skal have økologisk landbrug, er de selv samme partier, som samtidig har gjort det umuligt at have husdyr her i landet. Det har man jo gjort – jeg ved ikke, om der er nogen, der har tænkt over det.

Det har man gjort ved, at man har pålagt det i forvejen økonomisk betrængte husdyrbrug så store udgifter, at den ene besætning efter den anden i dag bliver sat ud, bliver slagtet. Og det går hurtigt. Det vil sige, at man jo stærkt er på vej til at udrydde husdyrbruget her i Danmark.

Det var jo engang for ikke så lang tid siden sådan, at de landmænd, som var medlemmer af Folketinget, alle samme havde køer. I dag er det vist nok sådan, så vidt mig bekendt, at jeg er den eneste landmand, som er medlem af Folketinget, som har en kreaturbesætning. Jeg bliver sandsynligvis også den sidste. Selv i landbrugsministerens gamle bondeparti er der mig bekendt ikke et eneste folketingsmedlem, som i dag har en ko. Det vil sige, at man sætter besætninger ud; ikke bare folketingsmedlemmer, men alle sætter besætninger ud, og derfor er det jo hykleri at komme og forsøge at bilde befolkningen ind, at man nu kan gå over til økologisk landbrug. Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre, når man samtidig har sat besætningerne ud. Det er bare realiteterne. Sådan er det.

Så kunne jeg forstå på landbrugsministeren, at hun også mente, at vi skulle ind på det, at der skulle ydes en støtte pr. ha. Jeg

kunne da godt tænke mig at spørge: hvor stor skal den støtte være pr. ha? Er landbrugsministeren i det hele taget klar over, hvor mange hektarer landbrugsjord vi har her i landet? For hvis man taler om en støtte på 1.000 kr. eller 2.000 kr. pr. ha, så kommer vi op på et beløb, som er betydelig større end det samlede landbrugs indtjening i dag, hvis alle landmænd modtager denne støtte i stedet for at dyrke deres jord.

Der blev talt meget om forskning og forsøg og om specielle økologiske landbrugs-konsulenter. Man ved ret nøje, hvad der sker, hvis man lader være med at give kunstgødning: husdyrene bliver slagtet, og de, der ikke er slagtet, bliver det. Hvis man ikke giver kunstgødning, avler man noget mindre, og sprøjter man ikke, gror ukrudtet og ikke andet. Det behøver man såmænd ikke at ansætte økologiske konsulenter for. Det kan de tusindvis af veluddannede planteavlskonsulenter, som vi har ude over landet, udmærket fortælle landmændene. Det er realiteten.

Men jeg er enig i, at der kan drives økologisk landbrug i Danmark sammen med husdyrbruget, men så skal man ikke afskaffe husdyrbruget først og komme bagefter og foreslå, at vi skal have økologisk landbrug. Det er en forkert rækkefølge, man har valgt.

Hvis jeg skal give udtryk for Fremskridts-partiets stilling til forslagene, har vi ikke spor imod økologisk landbrug, men landmændene skal bare selv afgøre, om de vil dyrke økologisk landbrug eller ikke. Det er ikke noget, man skal blande sig i fra Folketingets side med støtteordninger og andre ting.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Det er hr. Ove Jensens indledende bemærkninger, der får mig herop. Disse bemærkninger udviklede sig til en hel masse påstande.

Når hr. Ove Jensen sagde, at vi fra regeringspartierne var gået ind for dette forslag, fordi vi var i et valgår, vil jeg påpege så tydeligt, som jeg kan, at jeg sagde, at det var jo et tilbud til landmændene, ligesom alt det andet var. Hvis der var nogen, der havde lyst til at gøre det, ville det medføre mindre indtægter. Derfor var man i en overgangsfase villig til – da det øvrige Folketing ikke ville være med til at afskaffe både ejendomsskat-